

Перші рішення новообраної міської ради

2 стор.

3 стор.

4 стор.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ГРОМАДИ МІСТА ЗАВОДСЬКЕ

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

14 ГРУДНЯ 2020 РОКУ

WWW.ZV.GOV.UA

№ 8 (18) ЩОМІСЯЧНО

Який він - КЕРІВНИК ЗАКЛАДУ ОСВІТИ?

Кілька прикмет: створює безпечний і комфортний освітній простір у закладі, реалізує власні уявлення про виховання, навчання і розвиток, забезпечує умови для самореалізації дітей та педагогів.

7 грудня 2020 року у Державній службі якості освіти України відзначено переможців I Всеукраїнського конкурсу «Директор 2020: краща практика», присвяченого питанню побудови внутрішньої системи забезпечення якості освіти в закладах дошкільної та загальної середньої освіти.

Організаторами та партнерами конкурсу виступили: журнали «Практика управління закладом освіти» та «Практика управління дошкільним закладом», Державна служба якості освіти України, ВГО «Асоціація працівників дошкільної освіти», компанія Intboard та ТМ «NEOR».

Найбільше конкурсних робіт надійшло від керівників закладів освіти з Донецької, Дніпропетровської та Тернопільської областей. Відтак, з-поміж 325-ти заявок від керівників закладів загальної середньої та дошкільної освіти обрано ТОП-10 фіналістів конкурсу у двох категоріях — «Дошкільна освіта» та «Загальна середня освіта». Серед них - єдиний представник Полтавщини - Олександр Дроб'язко, завідувач ДНЗ №2 «Теремок» м. Заводського.

Фіналістами серед директорів ЗДО визнано:

Андрушків Галина Федорівна, заклад дошкільної освіти №36 «Пролісок» відділу освіти Добропільської міської ради, Донецька область;

Атаманчук Мар'яна Василівна, комунальний дошкільний навчальний заклад (ясла-садок) №32 «Солов'ятко» Івано-Франківської міської ради;

Головата Оксана Володимирівна, приватний заклад дошкільної освіти (ясла-садок) «Первісток», м. Івано-Франківськ;

Димитрюк Анна Георгіївна, заклад дошкільної освіти № 10 «Калинка» Покровської міської ради Донецької області;

Дроб'язко Олександр Володимирович, дошкільний навчальний заклад №2 "Теремок", м. Заводське, Полтавська область;

Ковляшенко Валентина Федорівна, дошкільний навчальний заклад ясла-садок комбінованого типу № 23 «Чебурашка» Дружківської міської ради, Донецька область; Лозінська Наталія Іванівна, Кам'янець-Подільський міський дошкільний навчальний заклад №17 «Світлячок»;

Малишева Наталія Іванівна, заклад дошкільної освіти №140 «Малютко» управління освіти Миколаївської міської ради;

Мангушлу Оксана Василівна, дошкільний навчальний заклад загального розвитку № 29 «Джерельце» відділу освіти Добропільської міської ради, Донецька область; Сімончук Людмила Михайлівна, дошкільний навчальний заклад (ясла-садок) №9 «Пролісок», м. Нетішин Хмельницької області.

Переможець - Малишева Наталія, директорка закладу дошкільної освіти № 140 «Малютко», м. Миколаїв.

Непросто описати свій успішний досвід так, щоб інші керівники могли впровадити його у своєму закладі. Та всі ці труднощі не спинили тих, хто зник досягати успіху, докопуватися суті, відповідати за свої управлінські рішення. Тому про кожного керівника-конкурсанта можна сказати: прогресивний, творчий, амбітний, відповідальний...

Керівники-конкурсанти є провідниками управлінської майстерності, філософами освітнього процесу. Відповідно і дописи їхні унікальні. Роботи переможців опублікуються в журналі «Практика управління дошкільним закладом». У планах Державної служби якості освіти України є поширення кращої практики та участь у проведенні інституційних аудитів та засіданнях робочих груп з питань розроблення проєктів нормативних документів Служби.

Найкращі конкурсні роботи увійдуть до нової «Абетки для директора».

Антоніна Заславець, вихова-

І ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС
КЕРІВНИКІВ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ

Директор
2020 КРАЩА
ПРАКТИКА

тель-методист ДНЗ №2 «Теремок» м. Заводського. Джерело: pedrada.com.ua/news/5904-viznacheno-peremojstv-vseukranskogo-konkursu-direktor-2020-krashcha-praktika

Увага, конкурс !!!

Заводський міський будинок культури №1 до Дня Святого Миколая оголошує творчий конкурс для маленьких мешканців громади віком від 3 до 15 років. Це може бути малюнок, вірш, пісня, презентація, скульптура з глини чи пластиліну, м'яка в'язана іграшка чи іграшка на ялинку з природних матеріалів. Техніка виготовлення конкурсної роботи абсолютно будь-яка: від батика ... до оригамі! Тематика: символ 2021 року - Бичок.

Для участі потрібно підготувати/виготовити свою творчу роботу, сфотографувати чи зняти цей процес на відео і надіслати за адресою вул.Матросова, 15 (МБК №1), або ж на електронну адресу che.mbk1@gmail.com чи повідомленням на нашу сторінку у соц.мережі Facebook.

Роботи приймаються включно з 8 до 17 грудня 2020 р.

Найприємніше, що в цьому конкурсі всі учасники отримують подарунки від Святого Миколая, без винятку! Бажаємо удачі кожному учаснику. Пам'ятайте: саме від Вашої наполегливості, витримки, уяви та бажання залежить Ваш успіх та перемога!

Документи

РІШЕННЯ РАДИ

Про початок повноважень депутатів Заводської міської ради Миргородського району Полтавської області

Заслухавши інформацію голови Заводської міської територіальної виборчої комісії Миргородського району Ісенко Світлани Миколаївни про результати виборів депутатів Заводської міської ради 8-го скликання, керуючись ст. 45, ч. 2 ст. 46, ч. 1 ст. 49 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», ч. 2 ст. 4, ч. 1 ст. 9 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад»

ВИРІШИЛИ: 1. Прийняти до відома факт початку повноважень депутатів Заводської міської ради Миргородського району Полтавської області 8-го скликання: округ № 1 - Бошкеєва Наталія Василівна, 1972 р.н., самовисування; округ № 1 - Бузун Віктор Федорович, 1974 р.н., висунутий політичною партією ВО «Батьківщина»; округ № 1 - Лисенко Галина Григорівна, 1965 р.н., висунутий політичною партією

«Довіра»;

округ № 1 - Трубніков Юрій Анатолійович, 1967 р.н., самовисування;

округ № 2 - Буряк Олександр Миколайович, 1975 р.н., висунутий політичною партією «Слуга народу»;

округ № 2 - Голінченко Лідія Петрівна, 1955 р.н., висунута політичною партією ВО «Батьківщина»;

округ № 2 - Куліш Наталія Володимирівна, 1955 р.н., висунута політичною партією ВО «Батьківщина»;

округ № 2 - Мельник Володимир Тарасович, 1976 р.н., самовисування;

округ № 3 - Барановський Руслан Іванович, 1975 р.н., висунутий політичною партією «Довіра»;

округ № 3 - Богатир Станіслав Вікторович, 1971 р.н., висунутий політичною партією «Довіра»;

округ № 3 - Мащенко Лариса Олександрівна, 1970 р.н., самовисування;

округ № 3 - Мусієнко Віктор Олександрович, 1967 р.н., самовисування;

округ № 4 - Лисенко Володимир Віталійович, 1960 р.н., самовисування;

округ № 4 - Петренко Сергій Микола-

СТОП 2 >>

Документи

йович, 1964 р.н., самовисування;

округ № 5 – Іванись Сергій Миколайович, 1970 р.н., висунутий політичною партією «Сила і честь»;

округ № 5 – Міхура Віктор Данилович, 1961 р.н., висунутий політичною партією «Довіра»;

округ № 5 – Нецадим Олександр Олександрович, 1993 р.н., самовисування;

округ № 5 – Палаженко Лариса Борисівна, 1967 р.н., висунута політичною партією «За майбутнє»;

округ № 6 – Алексеев Віталій Юрійович, 1989 р.н., висунутий політичною партією ВО «Батьківщина»;

округ № 6 – Тур Ніна Михайлівна, 1959 р.н., висунута політичною партією «Довіра»;

округ № 7 – Вертелецький Микола Олександрович, 1975 р.н., висунутий політичною партією «Слуга народу»;

округ № 7 – Мельничук Ілля Максимович, 1960 р.н., висунутий політичною партією «Довіра».

2. Видати депутатам Заводської міської ради 8-го скликання посвідчення депутата Заводської міської ради.

В.СИДОРЕНКО
міський голова

27 листопада 2020 року рішення №1

РІШЕННЯ РАДИ

Про початок повноважень Заводського міського голови Миргородського району Полтавської області

Заслухавши інформацію голови Заводської міської територіальної виборчої комісії Миргородського району Ісенко Світлани Миколаївни про результати виборів Заводського міського голови та обрання на посаду Заводського міського голови Миргородського району Полтавської області, керуючись ч. 1 ст. 42 та ч. 2 ст. 46 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», ст. 10, 11 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування»

ВИРІШИЛИ: 1. Інформацію голови Заводської міської територіальної виборчої комісії Миргородського району Ісенко С. М. про результати виборів Заводського міського голови Миргородського району Полтавської області та обрання на посаду Заводського міського голови Сидоренка Віталія Володимировича взяти до відома.

2. Заслухавши Присягу посадової особи місцевого самоврядування, складену Заводським міським головою Сидоренком В.В., вважати його таким, який вступив на посаду.

В.СИДОРЕНКО
міський голова

27 листопада 2020 року рішення №2

РІШЕННЯ РАДИ

Про обрання секретаря Заводської міської ради

Розглянувши пропозицію Заводського міського голови Сидоренка В.В., керуючись пунктом 4 частини 1 статті 26, пунктом 4 частини 4 статті 42, частиною 1 статті 50, статтею 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»

ВИРІШИЛИ: 1. Затвердити протокол №3 засідання лічильної комісії (додається).

2. Визнати обраною секретарем міської ради – Мащенко Ларису Олександрівну.

В.СИДОРЕНКО
міський голова

27 листопада 2020 року рішення №4

РІШЕННЯ РАДИ

Про внесення змін в рішення ради від 24.06.2020 року за № 9

Керуючись пунктом 34 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування, частинами першою та другою статті 11 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», відповідно до рішення Конституційного Суду України від 16.04.2009 року за № 7-рп/2009 (справа № 1-9/2009), враховуючи введення в дію з 01.01.2021 року нової нормативної грошової оцінки земель м. Заводське та с. Вишневе беручи до уваги Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)»

ВИРІШИЛИ: 1. Внести зміни в рішення п'ятдесят шостої сесії Заводської міської ради сьомого скликання від 24.06.2020 року за № 9 «Про затвердження ставок орендної плати у відсотках до нормативної грошової оцінки земель м. Заводське та с. Вишневе на 2021 рік», а саме: в пункті 1 ставки орендної плати за землю у м. Заводське та с. Вишневе на 2021 рік викласти в наступній редакції:

Таблиця.

2. Рішення набуває чинності з 01.01.2021 року.

3. Оприлюднити дане рішення на сайті міської ради та в друкованих засобах масової інформації.

В.СИДОРЕНКО
міський голова

27 листопада 2020 року рішення №16

РІШЕННЯ РАДИ

Про затвердження першого заступника міського голови

Розглянувши пропозицію Заводського міського голови Сидоренка В.В., керуючись статтею 10 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», пунктом 5 частини 1 статті 26, частиною 3 статті 51, статтею 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»

ВИРІШИЛИ: Затвердити Добрулю Сергія Васильовича на посаду першого заступника Заводського міського голови.

В.СИДОРЕНКО
міський голова

27 листопада 2020 року рішення №10

№№ п/п	Назва цільового призначення	Код КВПЦТЗ	Ставки орендної плати за землю у % від нормативної грошової оцінки
I	Землі сільськогосподарського призначення.		
1	Для ведення товарного сільськогосподарського виробництва.	01.01	5
2	Для ведення особистого селянського господарства.	01.03	3
3	Для іншого сільськогосподарського призначення.	01.07	3
II	Землі житлової забудови.		
1	Для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд (присадибна ділянка).	02.01	3
2	Для будівництва індивідуальних гаражів.	02.05	3
3	Для будівництва і обслуговування багатоквартирного житлового будинку.	02.03	3
4	Для іншої житлової забудови	02.07	3
III	Землі громадської забудови.		
1	Для будівництва і обслуговування будівель закладів освіти (які не утримуються за рахунок коштів державного або місцевого бюджетів)	03.02	6,5
2	Для будівництва та обслуговування будівель торгівлі.	03.07	
2.1	Заклади торгівлі промисловими товарами		6,5
2.2	Заклади торгівлі непромисловими товарами		6,5
2.2.1	Заклади торгівлі лікувальними засобами та препаратами		6,5
2.3	Заклади торгівлі нафтопродуктами, скрапленим та стисненим газом(АЗС, ГНКС)		6,5
2.4	Організації по прийманню лому чорних та кольорових металів		6,5
2.5	Установи по здійсненню консультаційної та практичної діяльності у сфері права, бухгалтерського обліку, операцій з нерухомістю		6,5
3	Для будівництва та обслуговування об'єктів і закладів громадського харчування.	03.08	
3.1	Кафе, бари, ресторани, їдальні		6,5
4	Для будівництва та обслуговування будівель кредитно-фінансових установ.	03.09	6,5
5	Для будівництва та обслуговування будівель закладів побутового обслуговування.	03.13	
5.1	Автомийки, СТО, шиномонтаж		6,5
5.2	Заклади по наданню ритуальних послуг		6,5
5.3	Заклади по ремонту взуття		5,5
5.4	Перукарні		5,5
5.5	Інші заклади побутового обслуговування		6,5
6	Для будівництва та обслуговування інших будівель громадської забудови (заклади соціальної допомоги).	03.15	3,5
IV	Землі промисловості.		
1	Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості.	11.02	5,5
2	Для розміщення та експлуатації основних підсобних і допоміжних будівель та споруд технічної інфраструктури.	11.04	5,5
V	Землі транспорту.		
	Для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства.	12.04	6,5
VI	Землі зв'язку.		
	Для розміщення та експлуатації об'єктів і споруд телекомунікацій.	13.01	5,5
VII	Землі енергетики.		
	Для розміщення, будівництва, експлуатації та обслуговування будівель і споруд об'єктів передачі електричної та теплової енергії.	14.02	6,5

<< СТОР. 2

РІШЕННЯ РАДИ

Про постійні комісії
Заводської міської ради

З метою вивчення, попереднього розгляду і підготовки питань, які належать до повноважень Заводської міської ради, здійснення контролю за виконанням рішень Заводської міської ради та її виконавчого комітету, керуючись ст. 47 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»

ВИРІШИЛИ: 1. Визначити такий перелік постійних комісій Заводської міської ради:

- Постійна комісія з питань прав людини, законності, депутатської діяльності, етики та регламенту;

- Постійна комісія з питань фінансів, бюджету, планування соціально-економічного розвитку, інвестицій та міжнародного співробітництва;

- Постійна комісія з питань земельних відносин, природокористування, планування території, будівництва, архітектури, охорони пам'яток, історичного середовища та благоустрою;

- Постійна комісія з питань комунальної власності, житлово-комунального господарства, енергозбереження та транспорту;

- Постійна комісія з гуманітарних питань.

2. Затвердити Положення про постійні комісії Заводської міської ради (Додаток 1).

3. Обрати постійні комісії Заводської міської ради у наступному складі:

3.1. Комісія з питань прав людини, законності, депутатської діяльності, етики та регламенту:

Голова постійної комісії – Палаженко Лариса Борисівна.

Члени постійної комісії:

Барановський Руслан Іванович;

Бузун Віктор Федорович.

3.2. Постійна комісія з питань фінансів, бюджету, планування соціально-економічного розвитку, інвестицій та міжнародного співробітництва:

Голова постійної комісії – Мусяк Віктор Олександрович.

Члени постійної комісії:

Алексеев Віталій Юрійович;

Бошкеєва Наталія Василівна;

Вертецький Микола Олександрович.

Трубінов Юрій Анатолійович.

3.3. Постійна комісія з питань земельних відносин, природокористування, планування території, будівництва, архітектури, охорони пам'яток, історичного середовища та благоустрою:

Голова постійної комісії – Куліш Наталія Володимирівна.

Члени постійної комісії:

Лисенко Володимир Віталійович;

Нещадим Олександр Олександрович;

Іванись Сергій Миколайович;

Буряк Олександр Миколайович;

3.4. Постійна комісія з питань комунальної власності, житлово-комунального господарства, енергозбереження та транспорту:

Голова постійної комісії – Мельник Володимир Тарасович.

Члени постійної комісії:

Петренко Сергій Миколайович;

Мельничук Ілля Максимович;

Міхура Віктор Данилович;

Богатир Станіслав Вікторович.

3.5. Постійна комісія з гуманітарних питань:

Голова постійної комісії – Голінченко Лідія Петрівна.

Члени постійної комісії:

Тур Ніна Михайлівна;

Лисенко Галина Григорівна.

4. Головам утворених постійних комісій Заводської міської ради забезпечити на першому засіданні кожної комісії вирішення питань щодо структури комісії, у тому числі обрання заступника голови та секретаря комісії.

5. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію з питань прав людини, законності, депутатської діяльності, етики та регламенту (голова постійної комісії – Палаженко Л.Б.).

В.СИДОРЕНКО

міський голова

27 листопада 2020 року рішення №5

РІШЕННЯ РАДИ

Про затвердження старости с. Бодаква,
с. Заморіївка, с. Нижня Бодаківка, с.
Пісочки, с.Хрулі, с.Червоні Луки

Розглянувши пропозицію Заводського міського голови Сидоренка В.В, керуючись статею 10 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», частиною 1 статті 54, статтею 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»

ВИРІШИЛИ: 1. Затвердити на період повноважень ради, але не довше як до 12.05.2025 року, Болотного Олександра Во-

лодимировича посаду старости с. Бодаква, с. Заморіївка, с. Нижня Бодаківка, с. Пісочки, с.Хрулі, с.Червоні Луки.

2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Заводської міської ради з питань прав людини, законності, депутатської діяльності, етики та регламенту (голова постійної комісії – Палаженко Л.Б.).

В.СИДОРЕНКО

міський голова

27 листопада 2020 року рішення №8

РІШЕННЯ РАДИ

Про затвердження старости с. Піски,
с. Шевченки, с. Яремівщина

Розглянувши пропозицію Заводського міського голови Сидоренка В.В, керуючись статею 10 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», частиною 1 статті 54, статтею 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»

ВИРІШИЛИ: 1. Затвердити на період повноважень ради, але не довше як до 27.11.2025 року, Проїдака Григорія Петровича посаду старости с. Піски, с. Шевченки, с. Яремівщина.

2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Заводської міської ради з питань прав людини, законності, депутатської діяльності, етики та регламенту (голова постійної комісії – Палаженко Л.Б.).

В.СИДОРЕНКО

міський голова

27 листопада 2020 року рішення №9

Незабутні зустрічі та добрі справи

Патріотизм – це одна із рис людського характеру, величний вплив нескінченної любові до рідного краю. Патріотизм, як і честь, виховує великих сильних людей, які не рахуються із ціною свого життя і здатні пожертвувати ним заради рідної землі.

З давніх-давен український народ підтримує священну традицію – вкарбувати у свідомість прийдешніх поколінь пам'ять про бойові подвиги кращих доньок і синів, які сповна виконали свій військовий обов'язок.

У Заводській ЗОШ I-III ступенів №2 систематично проводиться робота з національно-патріотичного виховання під гаслом «Ніхто не забутий, ніщо не забуто», яке виявилось дуже актуальним у наш час у зв'язку з подіями на Сході країни. Відлуння Сходу дійшло до нашого міста і страшно звісткою відгукнулося в серцях кожного заводчанина: в 2014 році загинув випускник нашої школи Матійчук Олександр Сергійович. Пролинуло тяжких 6 років, а перед очима постає світлий образ Олександра. За цей період батальйон патрульної служби поліції особистого призначення «Полтавщина» підтримують тісний зв'язок із мамою Матійчук Вірою Віталіївною, яка працює в нашій школі, називаючи її «мама Віра». Вона обрана головою відокремленого підрозділу громадської організації «Сімей загиблих учасників бойових дій Полтавщини» Лохвицького району. Щорічно Віра Віталіївна з материнською любов'ю, болем і радістю в душі зустрічає побратимів Олександра, які приїжджають на його могилу в День жалоби, День козацтва та на роковини смерті. Так було і в цьому році. На шосту річницю завітали командир батальйону Сапа Сергій Вікторович, Євтух Володи-

мир, Кошман Олександр, Гончаров Олександр, Смірнов Андрій, Довгопол Сергій, Коломієць Володимир, Горб Олександр, Кабачок Наталія, Римський Віталій, Грищенко Володимир з дружиною Людмилою (до речі, вона є донькою випускниці Червонозаводської ЗОШ №1 1973 року, Самілик Надії Іванівни з с. Вишневого).

Уся шкільна родина, батьки учнів, робітники ТДВ «Червонозаводський хлібзавод» (власник Бігняк О.П.) за ініціативи Кириченка Л.В., мами учня 4-го класу Кириченка Євгена, активно долучилися до благодійної акції «Ми з вами, наші земляки», у ході якої було зібрано продукти харчування, кондитерські вироби, необхідні речі, засоби гігієни, дитячі малюнки, листи, усього 16 ящиків, загальною вагою 200 кг. Посилки було адресовано батальйону «Полтавщина» та випускнику школи Суходольському Олександру Володимировичу, який служить за контрактом в м. Покровськ Донецької області.

Найактивнішими у акції були учні 4 класу (класний керівник Минець С.В.), 6-А класу (класний керівник Погрібняк Ю.М.), 10 класу (класний керівник Ярміш Н.В.), учні Байрак Богдана (8-А клас), Лук'янова Олександра (9 клас), мешканець міста Іващенко І.І. та Гнідко В.Г. з м. Лохвиці.

Користуючись нагодою адміністрація школи висловлює вдячність усім небайдужим людям, які підтримали благодійну акцію і роблять добру справу, не шкодуючи сил і здоров'я, на благо захисників України, які стоять на варті її кордонів.

Заступник директора з виховної роботи
Заводської ЗОШ I-III ступенів №2
Голінченко Л.П.

ВАСИЛЬ ТРЕТЯК – ТЕНОР, ЯКОГО ЗАПРОШУВАЛИ УСІ ПРОВІДНІ ОПЕРНІ ТЕАТРИ СРСР

Заслужений артист Молдавської СРСР (1962), заслужений артист Української РСР (1965), народний артист Української РСР (1967), народний артист СРСР (1980), нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Молодого, худорлявого та завжди веселого Якова Івановича Третяка доля занесла на будівництво найпотужнішої цукроварні СРСР на Лохвиччину Полтавської області аж від Білого моря, де в період Першої світової війни він служив військовим писарем. Одружився з невеликою на зріст, кругленькою Лукеркою Іванівною, що, певно, мала татарських пращурів.

Наймолодший син Василь народився 6 грудня 1926 року на Східній Слобожанщині в селі Комарівці (тепер Кореневського району Курської області), і лише його одного з української багатодітної сім'ї (Варвара, Маруся, Микола, Валентина, Василь) записали росіянином, хоча дитинство пройшло на Лохвиччині. Яків отримав комунальну квартиру у першому заводському будинку, що побудований навпроти цукрового заводу.

Василь навчався у місцевій школі, був дуже «активним» хлопчиком: де він гуляв по селищу?, з ким? - здогадатися було важко і дізнатися про щось також було неможливо; якщо десь обнесли яблука в саду, то без нього не обійшлося... Батько боявся, що з хлопця у подальшому не буде ніякого толку.

Та у Василя з'явилося захоплення – самодіяльний театр при заводському клубі. Це були його перші підмостки, де разом з братом Миколою, який володів не менш сильним голосом, грали у «Наталці Полтавці». Під час п'єси, коли один герой вистави (Микола і Петро) звертався до іншого зі словами: « Ой, братику мій рідний!», - глядачі перешіптувалися: « Так вони ж і є рідні брати...».

Війна залишила чорний слід у родині Третяків. Василя разом з іншою молоддю було занесено до списків на відправку до Німеччини. Всіх сигнали у гуртожиток ФЗО, а потім строем гнали до залізничного вокзалу. Серед плачу і криків почувся впевнений дзвінкий голос: «Вставай, странаогромная!». Це був Василь. Рідні хвилювалися, що його можуть розстріляти, але минулося. Та до Німеччини він недоїхав, допомогла дитяча школа виживання, утік з вагону. Вночі прийшов додому. Спочатку брата переховувала сестра Варвара, та залишатися у Сталінці було небезпечно, і він іде до родичів у село Луку, де родина Примоленних врятувала йому життя. Микола загинув на фронті.

Військову службу Василь проходив у Порт-Артурі. Його командиром був земляк із Лохвиці Соловей (згодом очолював Лохвицьке бюро подорожей та екскурсій). Саме там виявили і по-справжньому оцінили його вокальні здібності. Він стає солістом ансамблю пісні і танцю Тихоокеанського флоту. Але там на нього очікувала сумна звістка – померла мама, його терміново відкликають на похорон.

Після служби Василю рекомендують навчатися у музичному вузі. У 1953 році Третяк обирає Харківську консерваторію, де з першого дня заявив про себе як майбутня зірка оперної сцени. Спочатку вважалося, що він поповнить лави басів. Згодом його

прираховували до баритонів, а через деякий час з'ясувалося, що студент має винятково рідкісний голос – драматичний, навіть героїчний тенор з оксамитовими низами і дуже високими верхами. Він був улюбленцем усього курсу і викладачів, його прозвали « українським Карузо». Студента п'ятого курсу Харківської консерваторії благословив у велике мистецтво видатний український співак Борис Гмиря, навіть подарував своє фото з теплим побажанням подальших творчих успіхів.

Саме у консерваторії перспективного студента настигло палке кохання. Дівчиною, що заповонила його серце, була студентка акторського відділення Людмила Томашевська. На кожному уроці Василь ставив на рояль фотокартку Люсі і лише після цього починав співати (думками співав виключно для неї). Одного разу, коли молода пара прогулювалася центральними вулицями Харкова, закоханий молодик плюхнувся у калюжу на коліна і прокричав в увесь голос: « Люди добрі, не можу без неї жити! Стань моєю дружиною!». І таємно від батьків Людмили вони одружилися. Перша біда, яку спіткала молода родину, було народження мертвого хлопчика. Та, коли дипломи ще пахли свіжою фарбою, Людмила знову була при надії. Дуже боялася, щоб про цю пікантну ситуацію не дізналися при влаштуванні на роботу. Тож до Кишинева їхали вже втроєх. Третій – донька Ірина, що з'явилася на світ 28 квітня 1959 року.

За випускника Третяка, унікального тенора, боролися провідні оперні театри СРСР. Поцестило Кишинівській опері, саме там було виконано головну умову – робота для дружини. Люся стала акторкою театру російської драми.

На шляху до місця призначення Третяки йдуть до Василевого батька. Яків Іванович побудував великий дім на дві частини у мікрорайоні Рудка. В одній мешкав сам, в іншій – донька Маруся з родиною. Одружився вдруге у вісімдесят років на Марусині із сусіднього села.

Кар'єра Василя Третяка на задрість іншим складалася вдало. Під час гастролей Кишинівської опери в Одесі спів Василя почув директор Київського оперного театру Гонтарь і запропонував роботу у столиці України. Співак погодився.

У 1962 році Третяки переїжджають до Києва, спочатку мешкають у друзів, згодом Василь отримує від театру квартиру навпроти Бессарабського ринку. З того часу в родині почалися проблеми і стосунки дали тріщину. Третяк отримував великі гроші, але вони не затримувалися у родинному гаманці. Не було за що купити меблі, спали на підлозі. Зіркова популярність внесла свої корективи: відпрацював спектакль – три дні «спілкування» з Юрієм Гуляєвим. І так по колу: вдень – репетиції, увечері – аншлаги, вночі – друзі... А ще поруч поселився співак-земляк Кикоть, який радісно заявив: «Тепер, Васю, я буду до тебе приходити вранці з півлітрою у піжамі!».

Таке життя Людмилу дратувало і вона не бачила шляхів виходу. За банальних обставин вона знайомиться з Ігорем Шведовим, журналістом, письменником. Якось її театральна подруга запросила на прем'єру п'єси М.Зарудного. На виставу запізнилася, чекала антракту. Раптом двері зали

відчинилися, і першим вийшов Шведов: « Я Вас знаю, Ви - акторка, дружина Василя Третяка». Зустрічі стали частішими. Ігор був старший від Людмили на 11 років, у нього була сім'я і донька. Ця ситуація набиравла суспільного розголосу і справа комуністів Шведова-Третяка дійшла до Міністра культури Бабійчука, котрий своїм розпорядженням наказав залишити родини у спокої. Та через палке почуття Шведов руйнує і свою сім'ю, і сім'ю Третяків, які з часом розривають шлюб. Ігор Олександрович поселяється у квартирі Третяка. Василь намагається частіше гастролювати, щоб не знаходитися вдома.

Під час гастролей в Одесі Василь Якович солірував у опері « Аїда ». Під час сцени, де він з мечем знаходиться внизу, а інша героїня на підвищенні, він побачив очі молодої солістки, яка на той час навчалася в Одеській консерваторії і підпрацьовувала у театрі, Людмили Басмановської. Вона стає другою офіційною дружиною Третяка і переїжджає до нього в квартиру. Під одним дахом мешкає перша дружина з донькою і своїми батьками та Шведовим, а також Василь з новою дружиною. Шведов написав в партійні органи листа на 20 сторінках, де переконував, що Людмила (перша) дружина має повне право бути господаркою житла. Висока партійна комісія зробила висновок: оскільки Василь Третяк офіційно одружений, а його колишня дружина проживає у цивільному шлюбі, то квартира залишається В.Третяку, а Шведову і Людмили (Томашевській) слід надати окрему двокімнатну квартиру. У Василя і Людмили (Басмановської) народжується син, якого батько назвав на честь свого брата Миколою. Шведови переїжджають до нового помешкання. При оформленні документів, донька обере прізвище і по батьковій вітчима, Ірина Ігорівна Шведова, яка з часом стане популярною співачкою, лауреатом пісенних конкурсів. Увесь Союз наспівував її «Америку-розлучницю» та « Білий вальс » («Афганський вальс»).

Василь Якович щоліта приїздив до родичів у Червонозаводське (колишня Сталінка, тепер м. Заводське). Сідав на мотоцикл і їхав до Луки перевідатися з родичами й подякувати, що врятували під час війни. Сюди ж приїздив товариш і колега по вокальному цехові Кикоть. О, то були незабутні вечори!!! Київські хлопці відривали душу, а Рудка на дурняк слухала імпровізовані концерти, що закінчувалися коронною «Ніч яка місячна». Нова дружина на батьківщину чоловіка не їздила. Яків Іванович похований на старому міському кладовищі Заводського поряд з могилою першої дружини. Згодом сестра Марія продала будинок і виїхала до дітей у Вінницю.

Василь Якович полюбляв кувари, дуже смачно готував. Він із зарубіжних гастролей привозив книги рецептів різних кухонь. Його дуже любила публіка, а державні служби дозволяли виїзд лише в країни колишнього соціалістичного табору, мали острах, щоб «загниваючий капіталізм» не спокусив голос світового рівня. Одного разу Київська опера давала гастролі у Бухаресті. У Василя Яковича виникли проблеми з виїзними документами. Трупа вирушила поїздом, а він наздоганяв літаком. Спектакль мав розпочинатися,

Третяк у повітрі. Організатори дійства по-відомляють, що вистава переноситься на наступний день. Але публіка погодилася чекати. За півтори години, прямо з літака співак без репетиції вийшов на сцену, після першої арії зал вибухнув оваціями.

1971 рік став для Третяків чорною смугою. Василь Якович погодився заспівати головну партію в опері «Гугеноти», що в театральному світі мала дурну славу. Багато співаків відмовилися брати участь у спектаклі. Вокально він дуже складний. Василь Третяк і Людмила Мазепа зголосилися на головні ролі. Після прем'єри Людмилу розбив параліч, у Василя стався парез гортані. Рік лікування, і, наперекір усім засторогам, голос відновився.

Коли після хвороби Василь Якович вивконав першу велику партію, зал аплодував стоячи пів години.

У 1985 році перед виступом у Уфі Василь сказав своїй партнерці Галині Туфтіній : « Кицюню, ми з тобою співаємо востаннє ». Колежанка його заспокоювала, що ми ще поспіваємо, та після виступу у Василя Яковича стався серцевий напад. Тоді медикам вдалося вирвати його з обіймів смерті.

Через рік співак відзначив своє 60-річчя і вирішив піти з великої сцени. Василь Третяк виконав понад тридцять партій, і тільки на київську сцену виходив у майже тисячі виставах.

Працював у театрі консультантом з вокалу, викладав у консерваторії. Студенти наочно чули від викладача, як звучить бас, баритон і тенор. Через 4 роки він ліг в лікарню на планове обстеження. На прогулянці побачив актора Володимира Дальського і вголос озвучив свою думку: «Лишилось лише два довгожителі із нашої компанії – Дальський і я. Цікаво, хто з нас?». Наступного ранку, 16 квітня 1989 року, Василь вийшов з палати до чергової, розповів якусь жартівливу історію, піднявся, щоб піти і упав без свідомості. Другий інфаркт виявився роковим. Не витримало серце фізичних навантажень, а можливо далася взнаки спадковість – мама була сердечницею.

Похований на Байковому кладовищі у Києві.

Донька від першого шлюбу Ірина закінчила Київський державний інститут театрального мистецтва імені І.К. Карпенка-Карого, співачка, музикант, актриса театру і кіно, театральний режисер, мешкає у Москві.

Син Микола від другого шлюбу теж випускник Київського державного інституту театрального мистецтва ім. І. К. Карпенка – Карого, працював режисером-постановником Національної опери України, з 2003 року викладає майстерність актора у Київському національному університеті театру, кіно і телебачення ім. І.К. Карпенка-Карого. Мешкає у Києві.

Секретар Заводської міської ради Л.О.Мащенко налагодила контакти з донькою Іриною та сином Миколою, а також із племінницею, заводчанкою Людмилою Степанівною. Є ініціаторкою встановлення меморіальної дошки Василеві Третяку на міському будинку культури №1 в пам'ять про видатного земляка, де починався його творчий шлях.

Олександр Дроб'язко, краєзнавець.

